

[Indenrigsministeren.]

§ 23, den saakaldte Tilsynsparagraf, har været en af de vanskeligste at opnaa Enighed om, men det er dog lykkedes i Folketinget. Man er endes om den Bestemmelse, at Foretagender, der udkræver, at der optages Laan, ikke maa paabegyndes, forinden Byraadet har erhvervet Samtykke til Laanets Optagelse hos Indenrigsministeriet, men der føjes til:

„Det skal dog være Byraadet tilladt uden Ministerens Samtykke at optage og anvende midlertidige Laan indtil et samlet Beløb af 25 Kr. pr. Indbygger i Købstadkommunen, naar der derom sker Indberetning til Indenrigsministeren efter nærmere af denne fastsatte Regler.“

Bestemmelsen om, at Indenrigsministerens Samtykke ikke kræves til Garanti for Laan, der tilstaas Grundejere til Bestridelse af Udgifter ved Indlæg af Gas, Vand og Elektricitet, er udstrakt til ogsaa at gælde for Laan til Gade-, Vej- og Kloakanlæg.

Jeg beklager i og for sig, at man ikke har kunnet naa noget videre med Hensyn til § 23, i hvert Fald nogle Skridt videre, idet jeg har den Opfattelse, at der kunde være sket nogen Simplificering i Forholdet mellem Købstæderne og Indenrigsministeriet, at der kunde være undgaaet nogle Omsvøb, uden at der skete nogen Beskæring af det i øvrigt ønskelige Tilsyn fra Ministeriets Side.

I § 25 er der foretaget den Ændring, at Ligningskommissionen, der efter det tidligere Forslag ligesom efter de gældende Regler skulde vælges direkte af Borgerne, fremtidig skal vælges af Byraadet efter Forholdstalsvalg, saaledes at de paa samme Kandidatliste valgte Byraadsmedlemmer har Ret til at udpege saa mange Ligningskommissionsmedlemmer, som svarer til det Antal Mandater, der vilde være tilfaldet Listen ved Valget af Byraadet, saafremt dette havde haft samme Medlemsantal som Ligningskommissionen.

Jeg skal dernæst nævne, at i § 30 er Byraadets Ansvar præciseret paa en noget anden og efter min Mening bedre Maade end i Forslaget af 1929. Det hedder nu, at Byraadet skal drage Omsorg for og er ansvarligt for Forvaring og Forvaltning af Kapitaler, Aktiver og Ejendomme af enhver Art, der tilhører Kommunen. Endvidere er der i et nyt Stykke indsat en Bestemmelse, der skærper det særlige Ansvar, der paa hviler Borgmesteren, Kasse- og Regnskabsudvalget og andre, som har med Kasse- og Regnskabsvæsenet at gøre, idet der paa-

lægges vedkommende Personer eller Udvalg fuld Erstatningspligt, naar vedkommende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen Forsømmelse eller Skødesløshed i sit Hvervs Udførelse.

Med Hensyn til Købstædernes Revisionsvæsen er der i § 33 indsat den Bestemmelse, at Byraadene ved Siden af de to valgte Revisorer kan beslutte, at der skal antages en eller flere lønnede, regnskabskyndige Revisorer til at gennemgaa Købstadens Regnskaber, og saa længe denne Ordning bestaar, kan der ikke tillægges de valgte Revisorer noget Beløb til Medhjælp eller som Vederlag, hvad der i Henhold til de almindelige Bestemmelser i øvrigt kan, naar de paagældende er regnskabskyndige.

Der er endvidere i denne Paragraf givet detaillerede Regler for Revisorernes Virksomhed, som jeg ogsaa tror, det var ønsket i Landstinget i 1929.

I § 38 er der endelig en Bestemmelse, der bemyndiger Ministeren til efter hørent Erklæring fra Københavns Amdsraad og Gentofte Kommunalbestyrelse at sætte de i Loven givne Regler i Kraft for Gentofte Kommune i det Omfang, det er foreneligt med, at Kommunen hører til Københavns Amdsraadsreds, med de Lempelser, som dette Forhold nødvendiggør, eller som i øvrigt anses for ønskelige. Den nærmere Ordning i saa Tilfælde fastsættes i en af Kommunalbestyrelsen vedtagen og af Indenrigsministeren stadfæstet Vedtægt.

I Lovforslagets sidste Paragraf bestemmes det, at Loven skal træde i Kraft den 1. April i Aar.

Jeg skal nu anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie, som det foreligger her vedtaget af Folketinget. For at naa saa vidt, som det er sket i Folketinget, har der maattet vises megen Imødekommethed, baade af de forskellige Partier overfor hinanden og af Regeringen. Nogen stor dybtgaaende Reformering af den købstadkommunale Lovgivning kan man ikke sige, at dette Lovforslag betegner, men det samler i en enkelt Lov de Bestemmelser, som skal være gældende paa dette Omraade. Det fastslaar paa en Række Omraader Regler og Bestemmelser, som for Tiden følges i Henhold til Fortolkning og hidtidig faktisk Praktisering af den gamle Lovgivning, og endelig gennemføres der selvfølgelig ved Lovforslaget ogsaa paa en hel Række Punkter nye Bestemmelser, saaledes som praktiske Købstadkommunalmænd har kunnet enes om dem, først under en Kommissionsbehandling og nu senest i Folketinget.

Alt i alt tror jeg, det er et almindeligt